

בש"פ 8472/19 - פלוני נגד משטרת ישראל-תביעות נגב

בבית המשפט העליון

בש"פ 8472/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: משטרת ישראל-תביעות נגב

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר-שבע ב-עת"מ 48047-12-19 מיום 19.12.2019 שניתנה על ידי כב' השופט א' חזק

בשם המבקש: עו"ד מוני בן מוחה

החלטה

1. בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 19.12.2019 בעמ"ת 48047-12-19, לפיה הדיון בערר שהגיש המבקש נקבע ליום 22.12.2019 בשעה 15:00.
2. ביום 12.12.2019, הוגש נגד המבקש כתב אישום בבית משפט השלום לנוער בבאר שבע, שבמסגרתו מיוחסות לו עבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד, חבלה במזיד ברכב והפרת הוראה חוקית. על-פי המתואר בכתב האישום, במספר מקרים איים המבקש על אמו ונהג באלימות כלפי רכוש בביתה ברהט.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. עוד באותו יום התקיים דיון בבקשה, והוצגה חלופת מעצר חלקית ברהט. אולם נוכח הבעייתיות במיקום החלופה, וקשיים שהתעוררו במסגרת חקירת הערבים, חזר בו בא-כוחו של המבקש מהבקשה לשחרר את מרשו, וביקש דחייה

עמוד 1

קצרה לצורך גיבוש חלופה אחרת. ביום 18.12.2019 התקיים דיון בחלופה שהוצעה בפזורת חורה. לקראת הדיון, הוגש תסקיר מעצר חלקי מטעם שירות המבחן, שבסופו התבקשה דחיית הדיון לצורך השלמת 'חקירה פסיכוסוציאלית'. ב"כ המבקש התנגד לדחייה, וביקש שבית המשפט ישמע את הערבים במעמד הדיון. בית המשפט נעתר לבקשה, ובעקבות זאת קבע, כי בשלב זה לא ניתן לשחרר את המבקש לחלופה שהוצעה, שכן "אין מדובר בחלופת מעצר לא מושלמת, אלא [...] בחלופת מעצר גרועה". נקבע, כי דודתו של המבקש, אשר הוצעה כמפקחת ראשית ובביתה מיועד היה המבקש לשהות, אינה מאמינה למתלוננת, וסבורה כי מדובר בתלונות שווא. עוד נקבע, כי "קיימת תמונה משפחתית מורכבת בפרשה זו, אשר לא נחשפה". נוכח האמור, הורה בית המשפט על דחיית הדיון במספר ימים, על מנת לאפשר לשירות המבחן להשלים את החקירה ולגבש החלטה. דיון בבקשה נקבע ליום 22.12.2019 בשעה 10:00.

5. בא-כוחו של המבקש לא השלים עם החלטה, וסמוך לאחר סיום הדיון הגיש ערר לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. ביום 19.1.2019 ניתנה החלטה, לפיה הדיון בערר יתקיים ביום 22.12.2019, בשעה 15:00.

מכאן הבקשה לרשות ערר שלפני.

6. לטענת המבקש, החלטת בית המשפט לקיים את הדיון בערר 5 שעות לאחר הדיון שנקבע בבית משפט השלום מייתרת את הערר ולמעשה שומטת את הקרקע תחתיו. ההחלטה מונעת כל אפשרות לביקורת על החלטת בית משפט השלום, ומהווה פגיעה בלתי מידתית בזכויותיו של המבקש. פגיעה זו חמורה במיוחד כשבקטין עסקינן, נעדר עבר פלילי, שיש לדון בשאלת מעצרו בזירות יתר.

7. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. אכן, קביעת הדיון למועד שבו נקבע, תוביל לכך שדיון ההמשך בעניינו של המבקש בבית משפט השלום יערך לפני הדיון בערר. בכך אין כל פגם. המבקש טוען, כי הדיון נקבע "5 שעות לאחר תום תקופת המעצר שנקבע ע"י ביהמ"ש השלום". דא עקא, שזוהי הצגה בלתי מדויקת של מצב הדברים. בית המשפט קבע במפורש, כי חלופת המעצר שהוצעה על-ידי המבקש היא "חלופת מעצר גרועה", וכי אין להורות על שחרורו בשלב זה. בדיון שיתקיים ביום 22.12.2019 בשעה 10:00 יוכל בית המשפט לשקול כל חלופה שתוצע, בשים להמלצת התסקיר המעודכן שיוגש מטעם שירות המבחן. אם לא תימצא חלופה הולמת, יותר המבקש במעצר. אכן, ככל שיעלה בידו של המבקש לשכנע במהלך הדיון, כי ישנה חלופה הולמת, יתכן וייתיר הדיון בבית המשפט המחוזי, אולם בכך אין פגיעה בזכויותיו של המבקש. כפי שקבע השופט י' עמית, בהקשר אחר: "אין לעורר זכות קנויה כי ההחלטה בעררו תינתן תוך יום-יומיים, בהתחשב בעומס המוטל ברגיל על בית המשפט" (בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (23.1.2012)). דבריו יפים ביתר שאת לענייננו, שבו ההחלטה על קביעת הדיון ניתנה ביום חמישי, והדיון נקבע ליום ראשון, ובין לבין נדרשת מלאכה והערכה מקצועית של שירות המבחן.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ב בכסלו ה'תש"ף (20.12.2019).

ש ו פ ט

עמוד 2

